

nega obrabnega momenta na podplat ali stranice čevlja. Primerjajmo to s strmo gorsko potjo, »tlakovano« z ostrim kamenjem ali - kar je še slabše - pristop ali sestop po meliščih! Ne samo, da je tak teren grob glede obrabe, temveč nam noga tudi rada spodrsne po ostrih skalah ali med njimi. Dober odgovor na trpežnost stranic čevljev je gumijast trak nad podplatom okoli čevlja ali vsaj na sprednjem delu čevlja. Nekateri proizvajalci dajejo tudi dodaten trak na notranjo stran čevlja, kar preprečuje obrabo in povečuje oporo nogi.

Če pa nič drugega, mora biti pri uporabi v takem terenu vgrajen vsaj nekakšen blažilec, gumijast del, ulit skupaj s podplatom, ki odlično varuje prstni del čevlja ali celotni stopalni del.

Premislite tudi, koliko boste v resnici hodili! Po eni strani je življenjska doba podplata lahko tudi dolga, če ne hodimo veliko (pa čeprav nimamo grobega zgornjega dela čevljev!), po drugi strani pa vam bolj odporni in udobni čevlji pri intenzivnejši uporabi trajajo dalj časa.

(Nadaljevanje prihodnjic)

ZDAJ JE REINHOLD VPLETEL V PUSTOLOVŠČINO ŠE SVOJEGA BRATA

MESSNER GRE ČEZ GRENLANDIJO

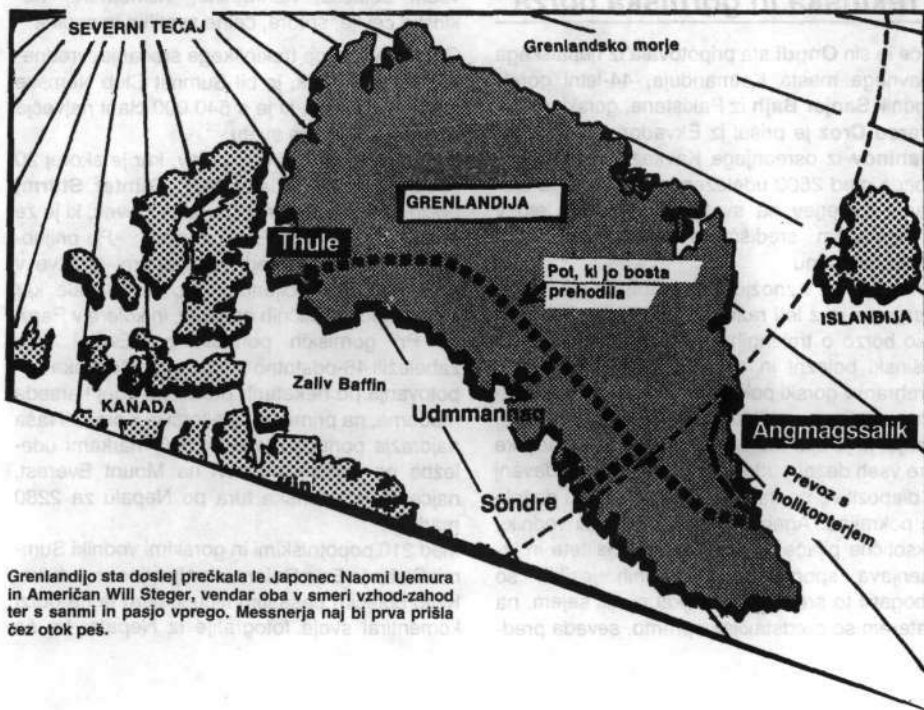
Sloviti Južni Tirolec **Reinhold Messner** si ne da miru: potem ko je splezal na vseh 14 osemti-sočakov in kot prvi stal na Mount Everestu brez maske z dodatnim kisikom, potem ko se je iz Himalaje umaknil v svoj grad in poskrbel, da so vsi njegovi podvigi popisani, objavljeni v več knjigah in prevedeni v več jezikov, se je odločil za drugačne podvige. Zdaj 48-letni Reinhold seveda ne more ponavljati uspehov, ki so bili prelomni v alpinizmu in katerih avtor je bil: leta 1980 je bil čisto sam na Everestu, dve leti pred tem je bil brez kisika na tej gori skupaj s **Petrom Habelerjem**, doslej je bil že osemnajstkrat na vrhovih, višjih od 8000 metrov, leta 1986 je priplezal še na Mount Vinson na Antarktiki in postal drugi Zemljan, ki je stal na

vrhovih najvišjih gora vseh sedmih celin, konec leta 1989 in v začetku leta 1990 pa sta Messner in Nemec **Arvid Fuchs** prva peš in s smučmi prečkala 3000 ledenih kilometrov Antarktike.

Toda lani mu eden od njegovih načrtov vendarle ni uspel.

JADRANJE NA LEDU

Lanskega januarja je namreč z dvema Norvežanoma poskušal opraviti zimsko prečenje Grenlandije v smeri jug-sever in moral priznati premoč narave. Prav Grenlandija zdaj skomina sloviteta Reinholda. Ne morem biti samo v zapečku in pisati knjige, pravi 48-letni bogataš, ki je znal finančno izjemno dobro vnovčiti svoje nevarno življenje in se je vmes posvetil tudi

Grenlandijo sta doslej prečkala le Japonec Naomi Uemura in American Will Steger, vendar oba v smeri vzhod-zahod ter s sanmi in pasjo vprego. Messnerja naj bi prva prišla čez otok peš.

varstvu okolja. Grenlandije, pravi, še nisem premagal, lani me je največji danski otok zavrnil in zato se bom, pravi, s tem največjim in zvečine z ledom prekritim otokom ponovno spopadel. Aprila letos greva z bratom Hubertom s smučni in sanmi za živež nadenj, ponovno v smeri jug-sever.

Messnerja bosta startala z obale pod krajem Angmagssalik, do koder bosta prišla z letalom, nato pa ju bodo s helikopterjem prepeljali na izhodišče precej južneje od tega kraja.

Ledena pot bratov Messner bo po zračni črti dolga nekaj več kot tisoč kilometrov, pustolovca pa se zavedata, da je ne bosta mogla potegniti po ravni črti in da se jima bo do cilja, do kraja Thule na severu otoka, nabralo najmanj 2000 kilometrov ledenega brezpotja. Po ledu in snegu bosta potovala peš oziroma na smučeh, v drugi polovici pustolovščine pa naj bi tudi jadrala. Da, dobro ste prebrali, jadrala bosta! V drugem delu ledenega blodnjaka (pot sta začrtala skupaj z danskimi vremenarji) bosta imela ugoden veter v hrbet (v krmo, kot bi rekli jadranci na vodi) in zato bosta vzela s seboj posebej za to pustolovščino izdelani padali: padali v zraku, Messnerja zadaj na ledu ali na smučeh in z okoli 120 kilogrami živeža in neizogibnih potrebščin, naloženih na saneh.

POSKUSI SAMOUNIČEVANJA

Reinhold Messner je z aprilskim naskokom na Grenlandijo prvič prelomil prisego iz leta 1970,

da v svoje tvegane projekte ne bo vključeval družinskih članov, kar je moral obljubiti tudi materi. Leta 1970 je namreč Reinhold Messner začel svoj lov na himalajske osemtisočake in prav pri prvem osemtisočaku, na Nanga Parbatu, je prišlo do družinske tragedije. Reinhold je bil na gori skupaj z bratom Güntherjem, ki pa se z gore ni vrnil. Odnese ga je snežni plaz in potem Reinhold, najstarejši izmed štirih Messnerjev, ni več hotel niti slišati, da bi šel še kam s svojimi brati.

Zdaj je izbral 40-letnega Huberta, ki je po poklicu zdravnik, Messnerjeva mati pa s tem ni ravno zadovoljna. Huberta jemljem s seboj zato, ker je zdravnik, pravi Reinhold, ki je pred odhodom na dolgo pot skupaj z bratom vadil smučarsko hojo s padalom na jezeru Resia v Italiji. Za vsak primer, pravi, sva si z bratom na Grenlandiji omislila tudi dva zasilna izhoda, če nama bo šlo v prvem delu avanture za nohte. Kot je mogoče videti s skice, se mislita brata Messner reševati pri krajih Söndre in Udmmanag, ki sta na zahodni grenlandski obali. Reinhold obljublja: lani me je ledeni otok zavrnil, letos bova s Hubertom namero uresničila. S tem je tudi tolažil svojo mater, ki je enega sina že izgubila na Nanga Parbatu, drugega, Siegrida, pa leta 1986, le nekaj dni pred Reinholdovo odpravo na Mount Vinson na Antarktiki. Morda bi bil že čas, da se Reinhold umiri, pravi njegova mati, saj bo imel vsak čas petdeset let.

(Slovenske novice)

Trekinška in gorniška borza

Oče in sin **Ongdi** sta pripotovala iz nepalskega glavnega mesta Katmanduja, 44-letni gorski vodnik **Sanjar Bajh** iz Pakistana, gorski vodnik **Marco Croz** je prišel iz Ekvadorja in **Anatolij Mahinov** iz osrednjega Kavkaza. Ta peterica spada med 2500 udeležencev največjega srečanja trekerjev na svetu, ki je vsako leto v Kongresnem središču v zahodnonemškem Berchtesgadnu.

Prireditev ob v znožju Watzmanna in Obersalzberga se je z leti razvila v največjo informacijsko borzo o trekingih in plezanju po gorah, o višinskih boleznih in aklimatizacijskih treningih, prehrani v gorski pokrajini in o prvi oskrbi omrzlin, zmrzlin in podhladitve. Na letošnjem srečanju, ki je bilo februarja, so bile informacijske ure vseh dežel - udeleženk in kar 83 predavanj z diapozitivi, na katerih so predstavljali dežele in pokrajine. Agenti, vodniki in gorski vodniki, eksotične pijače, kulinarične specialitete in izmenjava spominov v številnih jezikih so obogatili to srečanje. Manjkal ni niti sejmem, na katerem so predstavljali opremo, seveda pred-

vsem oblačila, nahrbtnike, višinomere, trekinške čevlje, šotore, čelne svetilke in cepine.

Organizator tega trekinškega srečanja, vrednega 100.000 mark, je bil Summit Club Nemške planinske zveze, ki je s 540.000 člani največja zveza gornikov na svetu.

Lani so registrirali 9627 prijav, kar je skoraj 20 odstotkov več kot leta 1991. **Günter Sturm**, poslovni vodja Summit Cluba in človek, ki je že priplezal na Mount Everest, pravi: »Po priljubljenosti je Nepal pred Pakistanom. Države v Andih so po priljubljenosti zelo nazadovale, kar je posledica političnih nemirov in kolere v Peruju. Pri gorniških pohodih po Evropi smo zabeležili 46-odstotno povečanje. Gorniška popotovanja po nekaterih otokih so zdaj karseda moderna, na primer po Mallorci in Korziki. Naša najdražja ponudba je s 24.000 markami udeležba na letošnji odpravi na Mount Everest, najcenejša trekinška tura po Nepalju za 2280 mark.«

Med 210 popotniškimi in gorskimi vodniki Summit Cluba je **Eric Reismüller** ljubljenej publik. Kljub bolečim pasastim izpuščajem je na borzi komentiral svoje fotografije iz Nepala. Le še